

„NAFTANÄLÄSTÄ“ 4

Kysymys „naftanälästä”, naftan hintojen äärettömästä kohoamisesta ja naftatehtailijapösojen rikollisesta salakähmäisestä sopimuksesta kuluttajain kynimiseksi on herättänyt täysin aiheellista mielenkiintoa ja täysin ymmärrettävää suuttumusta Duumassa ja sitäkin enemmän Duuman ulkopuolella.

Se kaksintaistelu, mitä kävivät herra kauppa- ja teollisuusministeri, joka hieman peitetyssä muodossa *puolusti* syndikaattiherroja — naftakuninkaita, ja hra Markov toinen, joka niin kiihkeän tulisesti ilmaisi aatelisten maaorjuuttaja-tilanherrojen katkerat tunteet, tämä kaksintaistelu (Valtakunnanduuman istunnossa maaliskuun 22 päivänä) ansaitsee vallan poikkeuksellista huomiota työväenluokan ja kaikkien demokraattisten voimien taholta. Tämä kaksintaistelu luo kirkasta valoa kaikkiin niihin keskinäissuhteisiin, mitkä vallitsevat Venäjän kahden „hallitsevan” luokan, kahden niin sanotun „ylä”-luokan (mutta todellisuudessa kovin alhaisen, matalamielisen, rosvousta harjoittavan luokan), maaorjuuttaja-tilanherrojen luokan ja rahapösojen luokan välillä.

Kysymys naftasyndikaatista näyttää ensi katsaukselta erilliseltä kysymykseltä. Mutta niin ei ole asianlaita. Itse asiassa se on vain eräs niitä tapauksia, joissa tulee ilmi se yleinen ja tärkein kysymys, miten kaksi komentoa pitävää luokkaa hallitsee Venäjää (tahi oikeammin rosvoaa Venäjää). Saaliinjaossa vähemmälle jääneen *biisonin* kannalta katsoen Markov toisen puhe oli oivallinen vastaus nafta-„kuninkaiden” puolustajalle. Eipä ihme, ettei hra Markov toinen kyennyt tällöin „tarkastamaan itseään”, ei kyennyt

katsomaan itseään (ja ystäviään tilanherroja) peilistä. Koetan tehdä palveluksen hra Markov toiselle; panen peilin hänen eteensä. Piirrän Markoville hänen muotokuvansa. Näytän sen, että Markov toisen ja Hvostovin „tora” naftakuninkaiden, petrolisyndikaatin pösöjen, Bakun miljonäärien kanssa on *kotitorailua*, *kahden* kansanrikkautta kähveltävän voron välistä torailua. „Lystikseen lempivät torailevat”. Hra ministeri ja hra Nobel kumppaneineen toisaalta ja herrat Hvostovit ja Markovit Senaatissa, Valtakunnanneuvostossa y.m. istuvine ystävineen — he kaikki ovat „*lempi-viä*”. Mutta tuon lempivän sopuisan koplan vuoksi Venäjän kymmenillä miljoonilla työläisillä ja häviöön joutuneilla talonpojilla on katkerat oltavat!

Mikä sitten on naftakysymyksen olemus?

Ennen kaikkea se, että herrat naftatehtailijat paisuttavat julkeasti naftan hintoja, samalla kun nuo kapitalistisen voitontavoittelun „ritarit” keinotekoisesti *jarruttavat* porausaukkojen ja naftatehtaiden tuottoisuutta.

Näitä kohtia koskevat perustiedot on jo esitetty Duumassa, mutta minun on kuitenkin lyhyesti toistettava ne tehdäkseni täysin selväksi, mitä edelleen haluan sanoa. Vuonna 1902 naftan hinta oli 6 kopeekkaa puudalta. Vuoteen 1904 mennessä se nousee 14 kopeekkaan. Sen jälkeen hintojen „hyppäykset” käyvät vieläkin „reippaammiksi”, niin että vuoden 1905 vallankumouksen jälkeen puudan hinta nousee vuonna 1908—1909 21 kopeekkaan ja vuonna 1912 *38 kopeekkaan*.

Siis hintojen nousu oli 10 vuodessa *enemmän kuin kuusinkertainen!* Mutta naftan tuotanto *väheni* tuona aikana 600—700 miljoonasta puudasta, mikä määrä tuotettiin vuosina 1900—1902, 500—585 miljoonaan puutaan vuosina 1908—1912.

Nämä luvut sietää painaa mieleen. Niitä on ajateltava. Tuotanto vähentyi vuosikymmenen aikana, joka oli mitä valtavinta tuotannon hyppäyksellistä nousua koko maailmassa, ja hinnat kohosivat *enemmän kuin kuusinkertaisesti*.

Puolustaessaan salakähmäisen sopimuksen tehneitä kauppiaita ja teollisuudenharjoittajia hra kauppa- ja teollisuusministeri esitti perusteluja, jotka ovat suorastaan uskomattoman surkeita.

Polttoaineen kysyntä kasvaa,—sanoi hän,—auto- ja lentokoneteollisuuden naftan kysyntä kasvaa, se on

„yleismaailmallinen” ilmiö, lohdutteli hra ministeri meitä ja Venäjän kansaa.

Mutta entäs Amerikassa? — kysymme me. Tällainen kysymys herää aivan luonnostaan, sillä kaikki tietävät, että Amerikka on Venäjän ainoa vakava kilpailija naftan tuotannossa. Venäjän ja Amerikan yhteinen naftan tuotanto teki vuonna 1900 enemmän kuin $\frac{9}{10}$ maailman naftan tuotannosta ja vuonna 1910 enemmän kuin $\frac{8}{10}$.

Jos puhe on „yleismaailmallisesta” ilmiöstä, hra ministeri, niin silloin Amerikassakin on pitänyt käydä *samoin*? Ja saadakseen vähemmän huomaavaisilla kuulijoilla syntymään sellaisen *käsityksen* hra ministeri, joka puolusti salakähmäisen sopimuksen tehneitä naftarosvoja, esitti numerotietoja Amerikasta... *mutta vain 2 vuoden ajalta!* Viimeisten kahden vuoden aikana on naftan hinta Amerikassa noussut kaksinkertaisesti, samoin Romaniassa.

Mainiota, hra ministeri! Mutta miksei sentään tehtäisi vertailuja loppuun saakka? Jos kerran vertaillaan, niin vertaillaan sitten. Eihän numeroilla saa leikitellä. Amerikan osalta on otettava tiedot *samalta aikajaksolta*, miltä ne esitettiin Venäjänkin osalta. Eikö totta tosiaan ole ilmeistä, että se on kaiken tunnollisen tilastotietojen käytön perusehto, alkeellisin ehto?!

Venäjällä hinnat ovat nousseet 10 vuodessa enemmän kuin *kuusinkertaisesti* siihen alhaisimpaan vuoden 1902 hintaan verrattuna, minkä hra ministeri itse mainitsi. Entä Amerikassa? Siellä ei ole ollut mitään *tämän* kaltaista hintojen kohoamista. Amerikassa hinta vuosien 1900—1910 välisenä aikana *laski*. Viime vuosina hinta on pysynyt muuttumattomana.

Mikä sitten on yhteenveto? Kaksinkertaistuminen Amerikassa ja *kuusinkertaistuminen* Venäjällä. Ja naftan tuotto oli Amerikassa vuonna 1900 *pienempi* kuin Venäjällä, mutta vuonna 1910 *kolme kertaa suurempi* kuin Venäjällä!!

Tätä hra ministeri, joka puolusteli typerästi naftatehtailijamiljonäärien salakähmäistä sopimusta, ei halunnut sanoa. Mutta tosiasia on näkyvässä. Ottakaa mitkä numerot tahansa, niin epäilemättömtä on se, että Amerikassa hintojen nousu on viimeisen 10-vuotiskauden kuluessa ollut *verratomasti pienempi* kuin Venäjällä, naftan tuotto sen sijaan on siellä kasvanut *jättiläismäisesti*, samaan aikaan kun

Venäjällä on ollut häpeällinen pysähdys ja vieläpä otettu askel taaksepäin.

Nyt näemme heti, miten vähän perää ja miten paljon valhetta on tuossa ministerimme viittauksessa, että hintojen nousu on „yleismaailmallinen” ilmiö. Niin, hinnat nousevat kaikkialla. Niin, on olemassa kapitalismin yleisiä syitä, mitkä sen aiheuttavat.

Mutta Venäjällä tilanne on *sietämätön* juuri sen vuoksi, kun meillä hintojen nousu on äärettömästi suurempi juuri naftan osalta ja tuotannon kasvun asemesta on pysähdys. Venäjällä tilanne on *kerrassaan sietämätön* juuri sen vuoksi, kun kapitalismin laajan, vapaan ja nopean kehityksen asemesta me näemme pysähdyksen ja mätänemisen. Sen tähden tuo sama hintojen nousu on meillä sata kertaa pahempaa laatua.

Venäjällä on väestöä 170 miljoonaa, mutta Amerikassa 90 miljoonaa, s.o. vähän enemmän kuin puolet. Naftaa Amerikassa sen sijaan tuotetaan nykyisin *kolme kertaa* enemmän kuin meillä ja kivihiiiltä *kahdeksantoista* kertaa enemmän. Elintaso on Amerikassa, työläisten palkoista päätellen, *neljä kertaa* korkeampi kuin Venäjällä.

Eikö olekin selvää, kuinka huutavan valheen sisältävät hra ministerin sanat, että vitsaus on yleismaailmallinen ilmiö? Vitsaus painaa Venäjää neljä kertaa, ellei kymmenen kertaa *raskaampana*.

*Kirjoitettu aikaisintaan
maaliskuun 26
(huhtikuun 8) pnä 1913*

*Julkaistu ensi kerran
tammikuun 21 pnä 1940
„Pravda” lehden 21. numerossa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*